Basisti

3/89

- klubin kunnia-jäsenet esittelyssä
- Eestin valtion-orkesterin historiaa
- Suzuki-pedagogiikkaa
- Bassotohtorin pakeilla

SUOMEN KONTRABASSOKLUBI RY.

Perustettu vuonna 1976

Hallitus: Tapio Lydecken pj.
Eräkuja 6 D 43
01600 VANTAA
puh. (90) 566 5873

Sari Savolainen vpj.
Miika Asunta, siht.
Marko Mikkola
Jiri Parviainen
Pekka Saarinen

Rahastonhoitaja: Erkki Tuura
Haapala 1 pp
04500 KELLOKOSKI
puh. (90) 282 413

Basisti

9. Vuosikerta
Painosmäärä vuonna 1989 250 kpl

Päätoimittaja: Juha Pesonen
Helsinginkatu 15 A 27
00500 HELSINKI
puh. (90) 701 4089

Päätoimittaja: Juha Pesonen
Helsinginkatu 15 A 27
00500 HELSINKI
puh. (90) 701 4089

Toimituskunta: Miika Asunta
Mechelininkatu 2 A 15
00100 HELSINKI

Peter Grans
Nummenpuistok. 27 B 8
20540 TURKU

Sampo Lassila
Klaarantie 4 A 4
00200 HELSINKI

Jakelu: Erkki Tuura

ISSN 0780-5519

Ilmestymisaikataulu vuonna 1989

Nro	Aineisto Päätoimittajalle	Ilmestyy
4	21.11.	5.12.

Basisti 3/89

Pääkirjoitukset 6

Puheenjohtajan palsta..... 8

Frantisek Posta 70 vuotta..... 10

Eestin valtionorkesteri..... 12

Ostetaan/myydään..... 14

Suzuki-kurssi Keravalla..... 15

Suzuki-perusteita 16

Tutkivaa journalismia?!..... 18

Bassosika-palsta..... 20

Tapahtumakalenteri 22

Basisti-lehteen voit kirjoittaa myös nimimerkillä. Toimituskunnan on tiedossa kuitenkin oltava nimesi ja osoitteesi. Nämä tiedot jäävät ainoastaan toimituksen käyttöön, eikä niitä luovuteta ulkopuolisille. Tarvittaessa alkuperäismateriaali palautetaan.

Toimituskunta kiittää kaikkia avustajia runsaasta juttutarjonnasta. On ilahduttavaa, että jatkuvasti löytyy uusia kirjoittajia, ja on toivottavaa että näppäriä kynänkäyttäjiä löytyisi vielä lisää.

Mieluiten otamme vastaan koneella kirjoitettua tekstiä, mutta selkeät käsinkirjoitetut tekstit kelpaavat yhtä hyvin. Mikäli teet juttusi Macintosh-tietokoneella lähetä sekä tulostettu teksti että MacWrite-muotoinen tiedosto levykkeellä.

Kansikuvassa David Walter

Puheenaiheita

PUHEENJOHTAJATILANNE

Bassoklubi on pulmallisessa tilanteessa—sen puheenjohtajisto jättää tehtävänsä. Uusien henkilöiden löytämiseksi Tapun ja Sarin tilalle on tehtävä töitä huolella.

Bassoklubin toiminta on ollut viime vuodet erittäin aktiivista. Omia mestarikursseja on järjestetty ja ollaan järjestämässä sekä muiden kurssien järjestelyissä on oltu mukana. Kallio-Kuninkalassa järjestetetyt tapahtumat lienevät ainoalaatuisia koko maailmassa! Klubin lehti on jatkuvasti kehittynyt ja se on nyt oma hallituksesta riippumaton yksikkönsä.

Uudelle puheenjohtajistolle—puheenjohtajalle ja varapuheenjohtajalle—on odotettavissa haasteellinen tehtävä. Toteuttamiskelpoisia ideoita pitäisi löytyä vähintään yhtäpaljon kuin viimevuosina on ollut, jotta klubin asema esim. mestarikurssien järjestäjänä vakiintuisi. Apurahojen saaminen on sitä helpompaa mitä useammin niitä klubille myönnetään. Tällä hetkellä apurahan saaminen on vielä melkoista onnenpeliä.

Puheenjohtajan tulisi olla ammattibasisti, jolla on myös hyvät suhteet ulkomaisiin kontrabassopedagogeihin. Englanninkielen taito lienee välttämättömyys, joskaan sitä ei vaadita. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan samoin kuin kaikkien hallituksen jäsenten pitäisi myös voida olla läsnä kaikissa hallituksen ja klubin sääntömääräisissä kokouksissa. Heillä tulisi olla aikaa kaikkien klubin tehtävien hoitamiseen vähintään yhtä hyvin kuin tähän asti.

MA

KLUBIN KURSSEISTA

Kontrabassoklubin hallitus on tehnyt hienoa työtä järjestäessään jäsenilleen mestarikursseja jo useamman kerran. Pienehköä yksipuolisuutta opettajavalinnoissa on kuitenkin ollut. Olisi nimittäin avartavaa ja hyödyllistä monellekin saada kuulla nimekkään jazzbasistin oppeja esim. viikonloppukurssilla. Pizzicaton "taimaus", improvisaation rakentaminen, soolon looginen jäsentely, melodinen bassolinja, musiikillinen ajattelu yleensä...

On monia asioita, joista vaikkapa Charlie Hadenilla, Richard Davisilla, Gary Peacockilla tai Miroslav Vitonsilla olisi aivan uusia näkökantoja, joita ei löydy kirjoista.

Myös uuden musiikin tulkinnan kurssi basisteille esim. Barry Guyn tai Bertram Turetskin johdolla olisi ajankohtainen. Näillä tärkeillä bassomusiikin alueilla ollaan Suomessa tekniikassa, musiikin tulkinnassa ja pedagogiikassa selvästi jäljessä verrattuna klassisen bassomusiikin vastaaviin osa-alueisiin.

SL

SIBELIUS-AKATEMIAN SINFONIA-ORKESTERI— YLINTÄ OPETUSTA?

Onko Sibelius-Akatemian hallitus tietoinen siitä, että Sibelius-Akatemian sinfoniaorkesterin toiminta ei täytä sille asetettuja vaatimuksia, ja jos on, mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä asian pikaiseksi korjaamiseksi?

Laissa Sibelius-Akatemiasta (28.11.1979/1068) säädetään mm. seuraavaa: »Sibelius-Akatemia on korkeakoulu, jonka tehtävänä on antaa luovan esittävän säveltaiteen sekä siihen liittyvien ammattialojen ylintä opetusta...» Helposti voidaan kuitenkin osoittaa, ettei s:an sinfoniaorkesteri täytä kaikkia lain asettamia vaatimuksia.

Tuskin kukaan vakavissaan väittää, että perjantaisin 15-18 välillä kerran viikossa pidetyt harjoitukset sekä "konserttiperiodit" olisivat orkesterisoiton ylintä opetusta. Ylintä opetusta Suomessa—ylintä opetusta maailmassa, kuten lain kirjainta voidaan tulkita.

Kuten jo aiemmin monet kapellimestarit ovat todenneet, s:an sinfoniaorkesterin pitää olla ammattiorkesteria parempi, koska sen soittajat ovat jo ammattitaitoisia ja heillä on runsaasti aikaa ohjelmiston harjoittelemiselle. Nykyinen tilanne on katastrofaalinen. Viikon huonoimpaan mahdolliseen aikaan, siis juuri perjantai-iltana, yritetään epätoivoisesti pitää harjoituksia. Enpä ole vielä kertaakaan nähnyt, että kaikki soittajat olisivat olleet paikalla. Konsertin lähestyessä soittajia värvätään kirjeitse lupailemalla ylimääräisiä opintoviikkoja avustajille.

Ymmärtääkseni ainoa mahdollinen tapa pitää orkesterin taso korkealla, on nostaa soittajien motivaatiota tehtäväänsä. Keinoja on runsaasti: harjoitukset parempaan ajankohtaan, johtajiksi todellisia Nimiä, ohjelmistovalintoihin järki käteen.

Tämän vuoden ohjelmistosuunnitelmaa selailtuani olin varsin yllättynyt: ohjelmistossa on peräti yksi wieniläisklassinen teos! Eikö Akatemian sinfoniaorkesterissa opetella-kaan soittamaan kaikkia tämän tyylikauden mestariteoksia—paitsi siis soittamaan läpi, myös esittämään niitä konserteissa säännöllisesti?

Varsin huvittavaa oli kuulla, että eri vuosina on ollut joku tyylikausi ikäänkuin teemana. Taisipa hurskas suunnitelma kierrättää kolmen vuoden välein litaniaa impressionismi - romantiikka - wieniläisklassismi. Yhtenäkään vuonna ko. järjestelmää ei onneksi ole noudatettu; eivätpä ohjelmistovalinnat muutenkaan ole erityisen kehuttavia olleet. Paras esimerkki teoksen raiskaamisesta on viime keväältä, kun tynkäjousistolla "esitettiin" Straussin Don Quijote.

Edelleen voidaan ihmetellä orkesterin välineistön ja harjoitustilojen tasoa. Fredrikinkadun kirkkosali ei valaistuksen eikä akustiikkansa pu-

olesta sovi lainkaan ison orkesterin harjoituspaikaksi. Naurettavat ja rumat akustiikkalevyt, ahtaat tilat sekä loistavasti sijoitellut pylväät poistavat soittohalut hetkessä. Eipä remonttiin menevän Rautatienkadun konserttisalikaan kehuttava ole; soittajat eivät mahdu lavalle kunnolla. Tulevassa remontissa lavaa olisikin huomattavasti levennettävä, tilaa pitäisi molempiin suuntiin löytyä ainakin pari-kolme metriä lisää.

Orkesteri teki vuosi sitten menestyksekkään kiertueen Ruotsiin ja Tanskaan. Mitään vastaavia tapahtumia ei lähitulevaisuuden suunnitelmiin tunnu kuuluvan. Mikäli Sibelius-Akatemia pyrkisi pitämään orkesterin "ylintä opetusta" vastaavalla tasolla, kiertueen pitäisi kuulua orkesterin ohjelmaan jokavuotisena huipputapahtumana! Tämän myöntänevät myös opetusministeriön virkamiehet sekä tasavaltamme hallitus budjettiesityksiä laatiessaan.

Epäilemättä nykyiseen tilanteeseen on ajauduttu rahavaikeuksien takia. Tuntuu kuitenkin siltä, ettei muotiselite "määrärahojen niukkuus" aina kuvaa todellista tilannetta. Rahaa kyllä on olemassa—valitettavasti vain väärällä määrärahamomentilla, eikä tiettyyn käyttötarkoitukseen varattua rahaa voida siirtää toisaalle. Ihmetyttää vain se, että Akatemian siirryttyä opetusministeriön alaisuuteen rahaongelmat ovat lisääntyneet jatkuvasti.

Jostain syystä atk-hankintoihin riittää rahaa. Rakennettiin ainakin puolen miljoonan arvoinen verkko Töölönkadulle, jonka johdot ovat nyt täysin käyttämättöminä, kun Döbelninkadulle rakennettiin uusi. Mikro näyttää kuuluvan jokaisen hallintoviraston työntekijän kalustukseen—sellaisenkin, jolle siitä on vain vähän hyötyä.

Ilmeisesti valtio—ennenkaikkea opetusministeriö—tukee korkeakoulujen hallinnon kehittämistä opetustoiminnan kustannuksella. Sama suuntaus on nähtävissä myös muissa laitoksissa, joihin valtio on tullut veromarkkoineen mukaan.

Odotan kiinnostuneena akatemian uuden hallituksen toimenpiteitä talouteen liittyvissä kysymyksissä. On jännittävää nähdä, omaksuvatko hallituksen jäsenet kumileimasimen roolin, kuten aikaisemmin on selvästi ollut. Ehkäpä suomalainen ujous ja jurous tekevät omien mielipiteiden sanomisen mahdottomaksi tärkeitä päätöksiä tehtäessä. Tyydytään hallintokoneiston esityksiin, eikä edes pyritä keskustelemaan muista vaihtoehdoista.

MA

Suomen kontrabassoklubi ry:n sääntömääräinen

Syyskokous

ent. elokuvateatteri Adlonissa Töölöntorin laidalla Helsingissä

sunnuntaina 29.10.1989 klo 14 alkaen

Kokouksessa esillä mm. seuraavat asiat:

- Klubin puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan valinnat
- Uusien jäsenten valitseminen hallitukseen erovuoroisten tilalle
- Vuoden -90 toimintasuunnitelma
- Talousarvio -90

klo17 alkaa konsertti, jonka teemana on tämänvuosisadan musiikki

klo19-22 on vapaamuotoista ohjelmaa

TERVETULOA!

Puheenjohtajan palsta

SUOMEN KONTRABASSOKLUBIN KUNNIAJÄSENET

Oiva Nummelin oli Suomen kontrabassoklubin ensimmäinen kunniajäsen. Hän oli Suomen bassonsoiton Grand Old Man, jonka elämäntyö koskettaa jokaista suomalaista basistia.

Oiva Nummelin toimi Helsingin kaupunginorkesterin basistina 1932-66, opetti Sibelius-Akatemiassa sekä Helsingin konservatoriossa 1966-74. Tämän lisäksi hän opetti lukuisilla kesä- ja mestarikursseilla eripuolella maata. Hänen merkityksensä bassoklubin perustamisessa oli suuri.

Kevätkokouksessa -89 Kouvolassa päätettiin kutsua kunniajäseniksi professori Frantisek Posta Prahasta ja professori Todor Toshev Sofiasta.

Professori Frantisek Posta on pitänyt mestarikursseja Suolahdessa, Tampereella, Kuhmossa sekä Oulussa. HÄnen oppilaineen ovat olleet monet mamme eturivin basisteista, esimerkiksi Teppo Hauta-Aho sekä Esko Lainen.

Professori Todor Toshev on myös vieraillut maassamme useasti. Hän on opettanut Jyväskylässä, Helsingissä ja Orivedellä. Monet suomalaiset basistit ovat täydentäneet opintojaan Postan luona Prahasa ja Toshevin luona Sofiassa.

Suomen kontrabassoklubilla on ilo ja kunnia onnitella uusia kunniajäseniään myös 70-vuotispäivien johdosta. Prof. Frantisek Postaa jälkikäteen 22.8.-89 johdosta sekä prof. Todor Toshevia etukäteen 23.11.-89 johdosta.

VIELÄ KERRAN... DAVID WALTER

Suomalaisilla basisteilla oli kesällä -89 mahdollisuus maistella Ameriikan herkkua. Sitä tarjoili Korsholman musiikkijuhlilla Juilliard schoolin professori David Walter New Yorkista mestarikurssin muodossa.

Prof. Walterin sympaattinen olemus jäi varmasti lähtemättömästi paikallaolleiden mieleen. Opetuksessaan hän korosti äänenmuodostusta sekä kiinnitti huomiota sormitusten sekä jousitusten alistamista palvelemaan musiikkia sekä lopputuloksen tasapainoisuutta.

Opetuksen lisäksi prof. Walter soitti lukuisissa kamarimusiikkikokoonpanoissa. Järjestäjille voisikin antaa vähän miinusta aikataulujen laatimisessa.

David Walterin soittoa voi kuunnella lukuisilta levyiltä, joita lienee mahdollista hankkia tilaamalla ainakin Fugasta.

Vasemmalla:
Oiva Nummelin, kontrabassoklubin ensimmäinen kunniajäsen.

Alhaalla:
Professori Todor Toshev assistenttinsa Petja Bakovskan ja mestarikurssilaisten kanssa konsertin jälkitunnelmissa 17.6.

FRANTISEK POSTA 70 VUOTTA
»Laulavan kontrabasson lähettiläs»

Frantisek Posta syntyi 22. elokuuta 1919 pienessä Lángin kaupungissa lähellä Prahaa Tsekkoslovokiassa. Hän soitti ensin viulua, josta siirtyi professori Oldrich Sorejsin kontrabassoluokalle Prahan konservatorioon 1934. Jo 1939 hänet valittiin Tsekkoslovakian Filharmoniseen orkesteriin ja soolobasistiksi hän pääsi 1945. Tänä vuonna täytettyään 70 vuotta hän on soittanut tässä orkesterissa 45 vuotta, josta suurimman osan aikaa äänenjohtajana. Orkesteri on kuuluisa juuri läpikuultavasta jousisoinnistaan, mistä Posta langettaa ansion pitkälle traditiolle ja hyville kapellimestareille, joista hän haluaa mainita erityisesti Vaclav Talichin, jonka vaikutus tyylin luojana oli merkittävä.

Posta on hoitanut myös Prahan konservatorion kontrabassonsoiton professuuria vuodesta -53 lähtien. "Lauvala kontrabaso on meidän Prahan koulukuntamme tunnussana. Haluamme korostaa soittimen solistista ja melodista luonnetta." Hän muistuttaa myös, että Prahan kontrabassokoululla on ehkä kaikkein pisin traditio maailmassa, tosin nykyisin opetuksen taso on hänen mielestään hieman laskenut suhteessa aiempaan.

Professori on pitänyt lukuisia mestarikursseja ja leirejä ympäri maailmaa, esim. Japanissa, Itävallassa ja Ruotsissa. Suomessa hän on opettanut jo viitenätoista kesänä Suolahdessa ja useilla muillakin kursseilla. Voidaankin sanoa, että lähes kaikki suomalaiset kontrabasistit ovat opiskelleet hänen johdollaan. "Suomalaisten kontrabasistien taso on noussut huimasti 15 vuodessa. Sen huomaa myös kurssin oppilaiden määrän kasvusta. Myös sellaiset nuoret tähdet kuin Esko Laine nostavat Suomalaisten mainetta maailmalla", toteaa Posta.

Posta soittaa 1693 valmistetulla italialaisella Grancino-bassolla. Hän on soittanut useiden orkestereiden solistina ja levyttänyt. "Monet ovat yllättyneitä siitä, miten paljon sooloteoksia kontrabassolle on kirjoitettu. Perusrepertuaariin kuuluvuia konserttoja on yli 30. Todistettavasti Joseph Haydnkin oli kirjoittanut kaksi konserttoa, mutta ne ovat kadonneet", kertoo Posta. Hän on levyttänyt mm. seuraavat teokset: Koussevitskin (fis), Zimmermanin (D), konsertot, sekä Dvorakin (G) ja Schubertin (A) kvintetot ja lukuisia pikkukappaleita, levymerkki on Supraphon.

Tänä kesänä Suolahdessa hän esitti konsertissaan Th. A. Findeisen romanttisesta sarjasta osat: Langsam (doch nicht schleppend) ja Lustig und sehr schnell sekä T. Hauta-Ahon Kandenzan, F. Cernyn Nocturnon, S. Koussevitskin Valse Miniaturen, ja P. Martinin Plaisir d'Amour Peter Tietzen ja Merja Soisaaren avustuksella.

Bassoklubi kutsui Postan kunniajäsenekseen, hänen ansiokkaan työnsä johdosta Suomen kontrabasistien hyväksi. Sari Savolainen ja Taplo Lydecken luovuttivat kunniakirjan opettajakonsertin päätteeksi Suolahdessa 4.8.1989.

Kari Räsänen

Eestin valtion sinfoniaorkesterin bassoviuluryhmän historiasta

Eestin valtion sinfoniaorkesterin (Eesti Riiklik Sümfooniaorkester, lyh. ERSO) synty liittyy Eestin Yleisradion perustamiseen. Säännölliset radiolähetykset aloitettiin vuoden 1926 joulukuun 18. päivänä. Lähetysten musiikkipuolesta piti alussa huolen yhtye kokoonpanossa: Hugo Schüts (viulu), Alfred Vaarman (sello) ja Anna Sivitski (piano). Orkesteri viettääkin merkkipäiväänsä joulukuun kahdeksantenatoista.

Vuonna 1927 yhtyeeseen tuli lisää muusikkoja, basisti Boleslav Kotsenski (9.6.1895-2.2.1983) mukaanluettuna. Hän oli kymmenen vuoden ajan tuon pienen, noin 25 miehen orkesterin ainoa basisti. vuonna 1936 hän sai avukseen Hugo Lukasin (13.3.1901-26.11.1983). Näin muodostui kontrabassoryhmä.

Tuon ajan orkesteri soitti yllättävän paljon. Orkesterin studiokonsertteja kuultiin radiosta päivittäin. Yhdessä Estonia-teatterin orkesterin kanssa pidettiin Estonian konserttisalissa julkisia konsertteja. Niissä oli mukana myös kuoroja ja solisteja sekä kotimaasta että ulkomailta. Orkesteria johtivat myös vierailevat kapellimestarit eri puolilta Eestiä ja Euroopasta. Sinfoniakonserttien järjestämisestä vastasivat aina Raimond Kull, Arkadius Krull ja Priit Nigul.

Uutta tuulta purjeisiinsa orkesteri sai vuonna 1939, kun tahtipuikkoa ryhtyi pitelemään Olav Roots, joka osoittautui mainioksi kapellimestariksi ja järjestelijäksi. Orkesterin kokoonpano yli 36 jäseneen. toisen maailmansodan aikana orkesterissa soitti jo yli kuusikymmentä muusikkoa.

Olav Rootsin johtaman orkesterin kerrotaan olleen korkeatasoinen. Myös musiikkiarvostelijat olivat tyytyväisiä orkesterin taiteelliseen tasoon. Noina vuosina soittivat bassoviulua Boleslav Kotsenski, Hugo Lukas, Villi Palo ja Evald Haaviku. Samaan aikaan toimi Venäjällä Jaroslavlisa toinen eestiläinen sinfoniaorkesteri Roman Matsovin johdolla. Lisäksi orkesteria johtivat säveltäjä Eugen Kapp ja Nikolai Kubli. Orkesterissa soittivat bassoviulua Aleksis Avasalu (12.11.1914-21.9.1976), Vladimir Luh, Kalju Viluoja ja Bernhard Pohla.

Vuoden 1944 lopulla soittajat kokoontuivat taas Tallinnassa. Oli niitä, jotka olivat lähteneet Eestistä, oli kaatuneita. Mutta paljon oli jäljelle jääneitä, joten kokoon saatiin yli 70 miehn sinfoniaorkesteri. Toisensa tapasivat myös Boleslav Kotsenski, Hugo Lukas, Evald Haaviku, Aleksis Vasalu ja Kalju Viluoja.

Kymmenen sodanjälkeisen vuoden aikana orkesteriin liittyi useita lahjakkaita muusikoita:

vuonna 1950 Robert Ots, vuonna 1953 Heino Kekkülä ja vuonna 1957 Semjon Ginsburg. Orkesterista lähtivät Evald Haaviku ja Vladimir Luht.

Sinä aikana orkesterin johtajiksi tulivat Roman Matsov (ylikapellimestari) ja Sergei Pohorov. Heidän johdollaan orkesteri nauhoitti sodanjälkeistä eestiläistä sinfonista musiikkia. 1960-luvulla alkoi toimia aktiivisesti tuolloin vielä Leningradin konservatoriossa opiskellut Neeme Järvi. Vuonna 1963 hänestä tuli ylikapellimestari. Neeme Järvi toimi monien vuosien ajan myös Estonia-teatterin ylikapellimestarina. Hänen aloitteestaan Eestin television ja radion sinfoniaorkesterista tuli vuonna 1975 Eestin Valtion sinfoniaorkesteri.

1960-luvulla saavuttivat eläkeiän kontrabassoryhmän ensimmäinen äänenjohtaja Boleslav Kotsenski (-61) ja Hugo Lukas (-67). Äänenjohtajan tuolille istui Aleksis Avasalu ja soitti sillä paikalla aina vuoteen 1970 saakka, jolloin hän siirtyi eläkkeelle. Nuorista basisteista mainittakoon Agu Püve.

Aleksis Avasalun lähdön jälkeen äänenjohtajaksi nimitettiin Robert Ots (14.2.1922). Ryhmän kokoonpano oli tuolloin suhteellisen heikko. Toivo Luhats, Jaak Rutiku, Andi Villenthal ja Aare Suus tulivat ja lähtivät. Noin vuosina tulleista soittavat yhä Taivo Sillar, Agu Püve ja Kaupo Olt. Vuosina 1975-79 orkesterin bassoryhmän äänenjohtajana toimi Neeme Saareväli Estonia-teatterista. Sinä aikana Tallinnan konservatoriosta valmistuivat ja liittyivät orkesteriin nuoret basistit Aleksander Jögi, Priit Kuulberg ja Ants Önnis.

Vuoden 1979 lopulla Neeme Järvi muutti Eestistä ulkomaille ja orkesterin johtaminen uskottiin nuoren lahjakaan kapellimestarin, Peter Liljen, käsiin. Hän valmistui seuraavana keväänä Leningradin Konservatoriosta. Samana vuonna Kaupo Oltista tuli bassoryhmän äänenjohtaja. Muutaman vuoden kuluttua (1982) siirtyi eläkkeelle vielä nuorekas Robert Ots. Priit Kuulberg siirtyi äänitarkkailijaksi Eestin televisioon ja Aleksander Jögista tuli vuonna 1985 Estonia-teatterin orkesterin jäsen. Vapaaksi jääneet paikat täyttivät Mati Lukk, Hans Uibo, Jüri Lepp ja Taavo Remmel, jotka ovat lahjakkaita instrumentalisteja. Mati Lukkille on myönnetty palkinto vuoden 1984 kilpailuissa. Hän on nauhoittanut Eestin radiolle bassomusiikkia ja piakkoin häneltä ilmestyy äänilevy. Jüri Lepp on niinikään palkittu tasavallan viimeisessä jousisoittajien kilpailussa, samoin Moldaviassa Kishinjovissa pidetyissä neuvostotasavaltojen välisessä kilpailussa.

Tällä hetkellä Eestin valtion sinfoniaorkesterin kontrabassoryhmässä soittavat Kaupo Olt, Mati Lukk, Ants Önnis, Taivo Sillar, Agu Püve, Semjon Ginsburg, Jüri Lepp ja Hans Uibo.

Kaupo Olt

Bassopaitojen lisätilaus valmistuu— niitä on kohta taas saatavana

Kotimainen T-paita, kaksi värivaihtoehtoa, hinta 80,-

Hallitus vastaanottaa tilauksia.

Kesällä tehdyt ennakkotilaukset toimitetaan välittömästi paitojen saavuttua.

Tarran painattamista valmistellaan hyvää vauhtia, logo on jo olemassa.

Myydään kontrabasso
rak. 1937, soitinrakentaja Toivo Ärvi

Tietämäni mukaan Ärvin 3 kontrabassoa on Bostonin sinf. ork. käytössä.
Lisäksi pussi ja jousi (saksalainen)
I. Putilin (90)308 458

Myydään kontrabasso
valm. 1800-loppupuolella
3/4 kokoinen
Tiedustelut Timo Miettinen
puh.(967)15016

Myydään 2 kpl 1/4 kontrabassoja
Tiedustelut:
- Jylhäkallio (90)249941
- Ritari (90) 249 425

Suzuki-bassokurssi Keravalla

Keravalla järjestettiin 2.-4.6.-89 opettajien kurssi kontrabassonsoiton opetuksesta Suzuki-menetelmällä. Ohjaajana toimi George Vance Washingtonista. Georgehan kävi Suomessa jo huhtikuussa -86, jolloin hänen Suzuki-opetuksensa oli vileä kokeiluasteella—Basisti 2/86.

Nyt hän esitteli valmiin toimivan kuusiosaisen kirjasarjan, johon kuuluivat vielä erikseen säestykset ja kamarimusiikkia duolle, triolle ja kvartetille. Ensimmäinen kirja lähtee aivan alkeista ja kuudes kirja päättyy Dragonetin konserton ensimmäiseen osaan, joten kirjasarjalla on käyttöä musiikkikoulu- ja opistotasoisessaopetuksessa.

Paikalla oli toistakymmentä tiedonjanoista Georgen saapuessa. Tutustuimme hänen opetustapaansa ja -materiaaliinsa soittamalla itse ja kommunikoimalla. Leiri jatkui 5.-10.6. oppilasleirinä, jossa oli mahdollista jäädä seuraamaan, kuinka kaikki tämä elävässä elämässä tapahtui. Kirjasarjaa oli myös myytävänä kohtuulliseen hintaan. Nyt kirjoja välittää musiikkiliike Partituuri, puh. (90) 244 154.

Leirin yhteyteen oli järjestetty myös konserttisarja:

Pe Matti Tegelman
La Juha Pesonen
Su Opettajien leirin päätös
Ma Keravan musiikkiopiston kamariorkesteri
La Oppilaiden leirin päätös

Kari Räsänen

Suzuki-basso-opetuksen perusteita

Bassonsoiton voi aloittaa tällä menetelmällä sen jälkeen, kun kestävä perusta on riittävällä pohjatyöllä saatu rakennetuksi, esimerkiksi musiikkileikkikoulussa ja soitinvalmennusryhmässä. Basso on trimmattava huolella siten, että sitä on helppo soittaa. Asemat merkitään alkusi basson otelautaan teippipaloin.

- aluksi opettaja tutustuttaa vapaisiin kieliin ja yksinkertaisiin huiluääniin esim. 1
- sitten neljänteen asemaan, esim. 2
- I asemaan, esim. 3
- peukaloasemaan, esim. 4

Kun nämä asemat tunnetaan tutustutaan vaiheittain myös väliasemiin.

- harjoituksissa käytetään yleensä montaa lyhyttä samaa ääntä peräikkäin, perinteisen pitkän äänen sijasta => parempi rytmisyys, parempi jousikäden rentoutus, parempi klangi
- tutut lastenlaulut
- kaikki opetellaan matkimalla, toistamalla ja kertaamalla ilman nuotteja
- ryhmäsoittotilanteita järjestetään usein. (oppilaat, opettaja tai oppilaat keskenään =>sama stemma, kanon, kysymys-vastaus ym.)

Itse pidin kiinnostava IV aseman opettamista heti alussa ja mielestäni siihen onkin hyvät perusteet, koska asema on helppo löytää peukalon avulla ja siitä löytyy sekä huilu- että painettuja ääniä. Se on myös helppo asema painaa kielet pohjaan vasemmalla kädellä ja sen asentokin on luonnollisempi ja paikallaan pysyvämpi kuin I asemassa.

Alkeismateriaalina George käyttää tuttuja lastenlauluja, koska niitä on helppo laulaa mukana mielessään tai ääneen ja ns. laulava bassonsoitto kehityy ehkä paremmin kuin perinteisillä menetelmillä. Pienenä kielteisenä asiana koin, että näitä lastenlauluja ei kaikkia käytetetä Suomessa, ts. ne eivät ole niin tuttuja kuin oamme. 20.9. ilmestyy kuitenkin tätäkin puutetta täydentämään Pikkubasisti-niminen alkeiskirja, joka pohjautuu Suomalaisiin lastenlauluihin ja kansansävelmiin.

Kari Räsänen

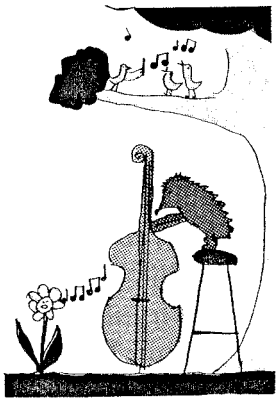

Esim. 1

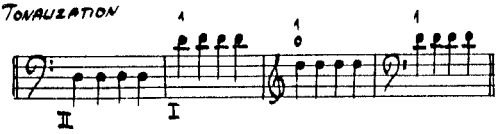

Esim. 2

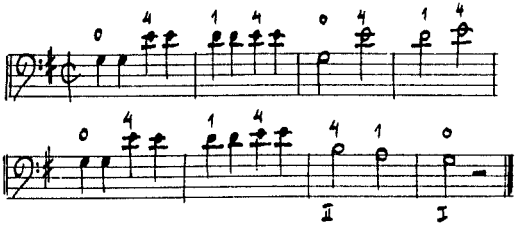

Esim. 3

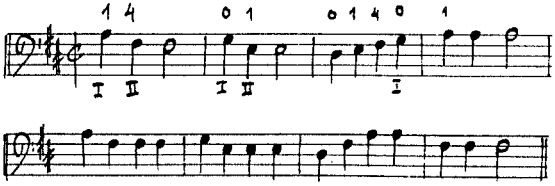

Esim. 4

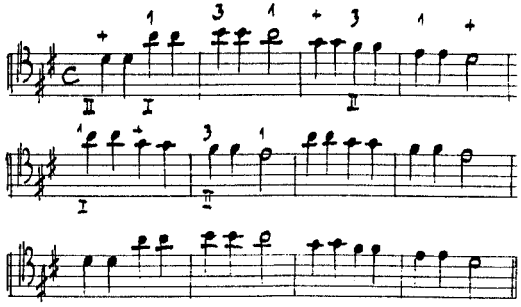

Tutkiva toimittaja iskee

Kesän aikana basistilehden avustaja, toimittaja Fermaatti on tehnyt vakavia havaintoja. Niillä on kiistattomia yhteiskunnallisia vaikutuksia eri tahoilla. Tässä numerossa Fermaatti ei paneudu bassonsoittoon, vaan bassonsoittajan elämän peruskysymyksiin, tällä kertaa siihen minne keikkarahat kannattaa laittaa, sukkaan vai pankkiin.

Kesä on tutkivan journalismin kukkeinta aikaa. Poliitikot ja pohatat lomailevat, jolloin talven aikana kasattu virheiden tunkio on kaikkien tongittavissa ja mätäpaiseet helpoiten puhkaistavissa.

Pankkilaitos on oireillut varsin vakavasti jo pitkään. Olemme saaneet lukea uusista palvelumaksuista—viiheohjelmissa olemme nähneet sketsejä siitä, että pankkiin viety raha on jäänyt sille tielleen.

Tämä uhkakuva on nyt käynyt toteen. Kertomatta pankkivirkailijalle olevani toimittaja—kuten tutkiva journalisti toimii—pyysin häntä vaihtamaan pajatsossa voittamani 200 mk seteleiksi. Vaan kuinkas kävikään. Takaisin tuli 176 mk. Pankki oli pihistänyt palvelumaksuna 24 markkaa.

Tämä havainto sai minut tietenkin kauhun valtaan; olisiko käytäntö sama myös muissa pankeissa? Lompakossani oli vielä parikymppiä erikokoisina kolikoina. Tavallisen asiakkaan tapaan asetuin jonon viimeiseksi—otin siis vuoronumerolapun ja istuuduin odottamaan. Puolen tunnin juurtumisharjoituksen jälkeen pääsin kassalle. Pelko osoittautui aiheelliseksi. Tällä kertaa takaisin tuli vain kahdeksan markkaa. Pankki oli rosvonnut minulta 12 markkaa.

Olin raivoissani, etenkin kun kassaneiti selitti, että palvelumaksua ei mene jos rahat tallettaa tilille. Täytyyhän jostakin vielä löytyä paikka, jossa kolikot voi vaihtaa seteleiksi ilman huomattavaa hävikkiä.

Käynti Suomen Pankissa rauhoitti minut. Snellmaninkadun pääsisäänkäynnistä löytyy toimisto, jossa voi käydä vaihtamassa rahaa kuluitta. Mikä helpotus!

Tutkivan journalistin mieltä näin helppo ratkaisu ei toki tyydytä. Etenkin, kun näin on osoitettu, että pankit eivät pyri kilpailemaan asiakkaista, vaan tuntuvat toimivan kartellien tapaan. Kartellisyytöstä vain on vaikea näyttää toteen, koska eri pankeilla palvelumaksut ovat hiukan erilaiset.

Lainan saanti on varsin vaikeaa ainakin silloin, kun sitä kipeimmin tarvitsee. Väitänpä kuitenkin, että pankeille yksityisten lainat ovat varsin merkityksettömiä. Yritykset lainaavaat moninkertaisen määrän rahaa lähes olemattomilla vakuuksilla ja pienemmillä koroilla kuin yksityiset. Pankkitoiminnan järkeistämisellä voitaisiin aikaansaada tilanne, jossa esimerkiksi kohtuuttomia asuntolainakustannuksia voidaan huomattavasti pienentää. Yri-

tykset maksakoot lainoistaan täyden hinnan, jolloin yksityisten korkoja voidaan huoletta pienentää. Niitä voitaisiin kyllä pienentää jo nyt, mutta kukapa pankinjohtaja tilannetta suostuisi uskomaan, kun yhteenlaskutaito on laskukoneen varassa!

Samalla tulin tutkineeksi tavallisten palkkatilien kannattavuutta. Nykyisillä alhaisilla koroilla ja 5% vuotuisella inflaatiolla häviää vuosittain n. 2% palkastaan. 120 000 markan vuosituloilla tämä merkitsee 2400 markkaa, eli kahtasataa markkaa kuukaudessa kankkulan kaivoon, käytännössä siis pankin taskuun.

Opiskelijat ovat ainakin toistaiseksi varsin onnellisessa asemassa, olettaen, että korot pysyvät yhtä pieninä. Heille 5% vuotuinen inflaatio merkitsee noin 1,25% voittoa vuodessa. Toisin sanoen lainan reaaliarvo vähenee tuon määrän. Esimerkiksi jos lainaa on noin 40 000 markkaa sen arvo pienenee vuosittain 500 markalla. Lainan määrä siis pysyy samana, mutta sen arvo pienee, ts. 40 000 markalla saat vuosi vuodelta yhä vähemmän tavaraa.

Tutkivan journalismin pyhimpiä keinoja käyttäen olen siis pystynyt todistamaan, että pankki on asiakkailleen antisampo. Ainakin minä pyrin sijoittamaan rahani viisaasti— pelaamalla pajatsoa. Pienet tappiot ovat vain hyväntekeväisyyttä, voiton todennäköisyys on niin suuri, että riski kannattaa ottaa.

Suurta riskiä pelkääville sukanvarsi lienee paras mahdollinen rahojen säilömistapa, eivätpähän ainakaan ole pyörittämässä pankkien rattaita.

Fermaatti

SUURI BASSOÄÄNESTYS

Koska vielä varsin harvat ovat vaivautuneet palauttamaan viime lehdessä olleen äänestyslipukkeen, on palautusaikaa päätetty jatkaa siten, että saamme tulokset seuraavaan lehteen.

Viimeinen palautuspäivä on 10.11.1989. Tulokset kerätään kaikkien siihen mennessä saapuneiden vastausten perusteella.

Kaikkien vastanneiden kesken arvotaan Basisti-paita.

Basisti-lehden BASSOSIKA-palsta

Toim. Sampo Lassila

BASSOTOHTORIN PUHEILLA

Lehteemme on saapunut lukuisia kysymyksiä lukijoilta, joita askarruttavat erilaiset bassonsoittoa, bassofilosofiaa ja bassoelämää koskevat ongelmat. Asiantuntijaksi ja "bassotohtoriksi" on lupautunut legendaarinen bassoguru Väinö-Iisakki Isoköyrimä.

Väinö-Iisakki Isoköyrimä esittelee kehittämäänsä ugrilaista jousiotetta: "Kehitin jousiotteen voidakseni käyttää jousikättäni tarvittaessa nopeasti susien, karhujen ja eukkojen hätistämiseen sekä lasten piiskaamiseen." Nykyisestä bassonsoiton kehityksestä Isoköyrimä totetaa: "Nykyään soitetaan liikaa tilua ja tilpehööriä. Naisten hommia! Minä harjoittelen jokaista ääntä vuoden. Erityisesti trillien, vibraton ja tremolon käyttö on tyylitöntä. Käytän näitä tehokeinoja vain, jos pakkanen metsässä laskee alle -30° C:n."

"Opastan mielelläni nuoria ja pidän kunniatehtänä saada toimia Basisti-lehden asiantuntijana." Isoköyrimä sylkäisee vihertävänrusken mällinpalan suustaan ja siirrymme kysymyksiin. Kysymykset ovat siinä muodossa kuin ne ovat lukijoilta tulleet, vastaukset ovat Isoköyrimän lyhentämättömiä suullisia vastauksia.

ΔΔΔΔ

—Bassoni äänet eivät tahdo syttyä. Muutenkin soittimeni ääni on oudon hiljainen. Mikä avuksi?

—Laita kielet bassoosi.

ΔΔΔΔ

—Soitan jazzyhtyeessä kontrabassoa. Komppi ei kuitenkaan tahdo svengata. Miten selviän tästä ongelmasta?

—Lähde kävelemään.

ΔΔΔΔ

—Miten oppisin soittamaan puhtaasti kontrabassollani?
—Kysy Into Naatiolta.

ΔΔΔΔ

—Olin hiljattain kylvyssä bassoni kanssa. Se kutistui. Miten jatkan tästä eteenpäin?
—Kysy Norakselta.

ΔΔΔΔ

—Pulttikaverini vilkuilee minua jatkuvasti vihaisesti soittaessamme orkesterissa. Miten saisin tämän loppumaan?
—Nosta bassosi stakkeli pois pulttikaverisi jalan päältä.

ΔΔΔΔ

—Bussinkuljettaja ei päästä minua kontrabassoni kanssa bussiin ruuhka-aikana. Miten saisin kuljettajan suhtautumaan myönteisemmin bassooni?
—Aseta bassosi lastenvaunuihin ja mene keskiovesta sisään.

ΔΔΔΔ

—Käteni kipeytyi hiljattain runsaasta kontrabasson "sahaamisesta". Kuinka saisin käteni kestämään?
—Osta moottorisaha. (Isoköyrimä kertoo toissapäivänä sahanneensa 15 mottia halkoja moottorisahalla. Ensi kerralla hän kuulemma laittaa moottorinkin käymään.

ΔΔΔΔ

—Jouseni ei kulje täysin vaakasuorassa soittaessani. Miten korjaan tämän tekniikkavirheen?
—Hartsaa vatupassi ja treenaa sillä.

ΔΔΔΔ

—Ihmiset alkavat aina nauraa esittäessäni soolokappaleita kontrabassollani. Miten saisin yleisön ottamaan itseni vakavasti?
—Älä enää esiinny virtahepopuku ylläsi.

ΔΔΔΔ

Kysymysten loputtua Isoköyrimä lähettää terveisiä kaikille basisteille, ottaa ugrijousensa ja lähtee tallustelemaan huurteisen aapasuon läpi kohti kauemapana siintäviä tuntureita.

Jonkin matkaa taivallettuaan Isoköyrimä kääntyy, huudahtaa: "Basson olemus löytyy metsästä!", ja katoaa suon huuruihuin.

PS. Bassosika-palstan toimittajalle voi lähettää kysymyksiä, herjoja ym. pientä. Julkaisukynnyksen alittavat julkaistaan varmasti, muihinkin suhtaudutaan lämpimän epäasiallisesti.

Tapahtumakalenteri

Lokakuussa:

14.10. Sibelius-Akatemiassa kontrabassomatinea, F-talon luokka 205 klo 15-17

28.10. Sibelius-Akatemiassa kontrabassomatinea, F-talon luokka 205 klo 11-13

29.10. Syyskokous konsertteineen.

Marraskuussa:

25.11. Sibelius-Akatemiassa kontrabassomatinea, F-talon luokka 205 klo 15-17

Tälle palstalle tulevat ilmoitukset jätetään päätoimittajalle sisäänjättöpäivään mennessä.

Palstalle toivotaan tietoja kaikkien kurssitutkintojen ja soolo- sekä solistikonserttien ajankohdista.

WANTED! ETSINTÄKUULUTUS!

Teemme tutkimusta dir. mus. Oiva Nummelinin elämästä. Nyt peräänkuulutamme valokuvia Oivasta vuosien varrelta (opetuksesta, orkesterista, vapaa-ajasta yms. kaikesta häneen liittyvistä tilanteista).

Toivoisimme sinun liittävän kuvan mukana pienen selostuksen kuvanottohetkestä, kuvat palautetaan lähettäjille takaisin.

Toivomme saavamme kuvat viimeistään lokakuun loppuun mennessä. Autathan meitä tässä, mielestämme suomalaisen bassokulttuurin kannalta tärkeässä asiassa!

Kuvia voi lähettää osoitteisiin:

Sari Savolainen
Vaasantie 7 A
44100 ÄÄNEKOSKI
puh. (945) 23760

Päivi Paavola
Munkkisaarenkatu 10 C 32
00150 HELSINKI
puh (90) 633 989

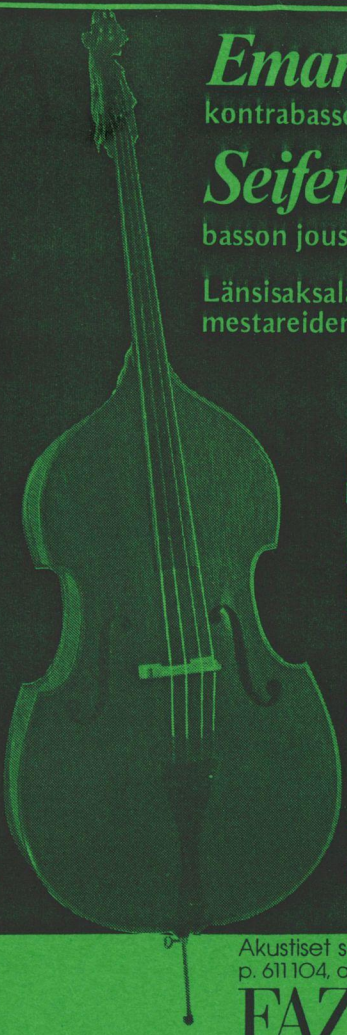

Emanuel Wilfer
kontrabassot

Seifert
basson jouset

Länsisaksalaisten
mestareiden käsityötä

Kieliä:
Pirastro ja Thomastik

Hartseja:
Kolstein, Petz ja
Thomastik

Jousikoteloita:
Gewa ja Sinfonia

Tervetuloa asian-
tuntijaliikkeeseen

Akustiset soittimet, Aleksi 11, Helsinki
p. 611 104, avoinna ma–pe 9–18, la 9–15

FAZER

PIENI
KONTRABASSO
7 – 16 vuotiaille lapsille

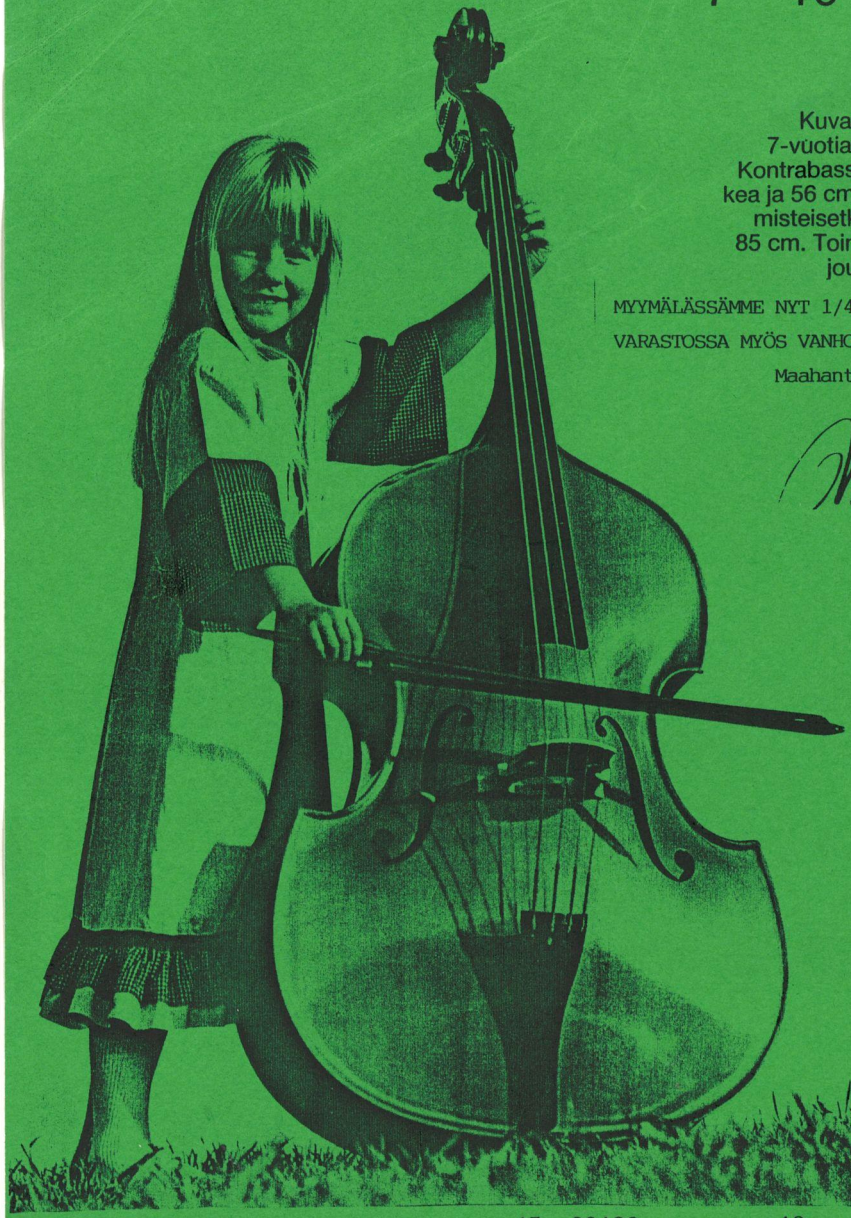

Kuvassa oleva tyttö on 7-vuotias ja 126 cm pitkä. Kontrabasso on 150 cm korkea ja 56 cm leveä, erikoisvalmisteisetkielet. Otelauta on 85 cm. Toimitukseen sisältyy jousi, kielet ja pussi.

MYYMÄLÄSSÄMME NYT 1/4, 1/8 ja 1/10 BASSOJA

VARASTOSSA MYÖS VANHOJA SOOLOBASSOJA

Maahantuonti ja yksinmyynti

Woodwinds

Woodwinds
PUUPUHALTIMIEN ERIKOISLIIKE
ALBERTINKATU 17 00120 HKI
☎ 90-666 785

HUOM. OSOITE: ALBERTINKATU 17, 00120 HELSINKI 12
PUH. 90-666 785

HUOM! OLEMME MYÖS AVANNEET UUDEN LYÖMÄSOITINMYYMÄLÄN: PUH:666 796